

anmelde det for Politiet og staffe ham en Bøde. Nei, jeg kan berolige det ærede Medlem; de Tyve, som have den slemme Bane at ville bryde ind til Folk, ere ikke saa tosede at gaa op til Politimesteren den næste Dag og anmelde, at de havde den Hensigt, men ikke kunde faae den udført, fordi de ere blevne forstyrrede af en Hund. Og hvis de ikke selv sagde, at det var deres Hensigt, saa maatte det være en poffers dum Politimester, dummere end de, vi have her til Lands, om han ikke skulde spørge dem om, hvad de egentlig havde der at gjøre; saa dumme ere Politimændene ikke. Dette med Indbrudstyvene kan være ganske morsomt, men det vedkommer ikke denne Sag. Jeg synes ærlig talt, at der var noget mere Bægt i den Indvending, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) med Hensyn til Rjøbstederne. Der er Forholdet jo det, at der betales i Skat 4—10 Kr.; det ærede Medlem sagde fra 2 Kr., men det er en Feiltagelse, da der staar 2 Rigsdaler i Loven. Det er sandt at der kan være Hunde, som kunne blive bestattede lavere efter dette Lovforslag, end de tidligere ere blevne; men det ærede Medlem maa erindre, at det er ikke Afgiften, vi have lagt Bægt paa; derfor ere vi med Hensyn til Landet gaaede lidt fra de 50 Ore, der bleve vedtagne ved 2den Behandling. Hvad der er lagt Bægt paa, er § 7 og hvad dertil hører, Politiforskrifterne med Hensyn til de Hunde, der forulempe sagesløse Personer. Hvis ærede Medlemmer mene, at Hundene ikke genere andre Mennesker, som Justitsministeren udtrykte sig, og det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) brugte den samme Vending, saa er der jo ikke Grund til at komme ind paa en Lov som denne. Men hvis de mene, hvad jeg paaistaar, at lige saa Mange mene — og det vil jo nok vise sig, da Lovforslaget sandsynligvis gaar igjennem, at jeg har Ret deri — hvis de mene, at Hundene genere mange Mennesker, saa maa der gøres Noget mod det overhaandtagende Hundehold og imod Forulempelserne. Hvad angaar Politiforskrifterne, er det beynnderligt, at det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Leth) har overset, at der findes saadanne Bestemmelser, som han ankede over, i Rjøbenhavns Politivedtægt. Det ærede Medlem fortalte en smuk Historie om en Dame med en lille Hund, og han sagde, at hun kunde blive straffet efter Lovforslaget, uagtet det ærede Medlem, der altid er ridderlig, ikke vilde angive hende. Men denne Dame kunde ogsaa nu blive straffet efter Rjøbenhavns Politivedtægt, hvis § 46 siger: „Naar Hunde

vise sig bidste eller glubste eller have Bane at forulempe Folk ved at gaa ad dem eller fare imod dem, kan Politiet paalægge Eieren under Strafsansvar at holde saadanne Hunde bundne eller forhynede med forsvaerlig Mundkurv.“ Det ærede Medlem ser altsaa, at hans Dame kunde være kommen i Strafsansvar og til at betale Bøde osv. aldeles uden Hensyn til dette Lovforslag, uafhængigt af, om det ærede Medlem vilde anmelde hende eller ei. Politiet kunde ligefrem under Strafsansvar forpligte hende til at holde sin Hund bunden eller forhynede den med forsvaerlig Mundkurv, akkurat det Samme, der staar i Lovforslaget. Derfor altsaa denne Historie foregik paa Rjøbenhavns Gader, vilde det ærede Medlem ikke have haft Grund til at fremdrage den ved denne Leilighed. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem mente med sin Bemærkning om Gendarmerne; der staar ikke Noget om Gendarmerne i dette Lovforslag. Hvis det ærede Medlem mener, at Gendarmerne kunne faae Noget at bestille gjennem denne Lov, saa er det Noget, som jeg tror, ikke kunde skade, det kan man da ikke have Noget imod. Jeg tror ikke, at det kan blive nogen Grund til at blive af med Gendarmerne, om man vedtager Lovforslaget eller ikke; og ville de gaa og se efter Hundene, saa vilde det ikke være det Værste. Jeg tror forøvrigt ikke, at det er nyttigt at optage hele denne store Diskussion igjen; jeg antager, at de Herrer ville være tilstræffelig forberedte til at stemme i Sagen, og at Enhver har taget sit Standpunkt i denne Sag; det beror paa noget Andet end hvad der staar i denne Lov. Det, hvorpaa det kommer an, er, om de Herrer have en Kjærlighed til Hunde, som gjør, at de kunne billige noget omhelst Forslag eller nogen omhelst Bestemmelse overfor dem, eller om de ikke have det. Det er det, det staar paa, og i Virkeligheden det, der kommer til Afstemning. Naar man har sagt, at efter dette Lovforslag straffer man en Mand, fordi hans Hund paa en eller anden Maade har forulempet Andre, og mente, at det var ubilligt, saa skal jeg minde om, at man i det Hele taget ikke har Lov til at holde vilde Dyr løsgaaende, f. Ex. en Panther eller en Tiger løsgaaende paa sin Mark, som jo kunne rive Folk i Stykker. Det har man ikke Lov til, og man har jo Exempler paa, at Hunde kunne være lige saa blodtørstige. Som sagt, det staar paa, om ærede Medlemmer have saa megen Kjærlighed til Hunde, at de net ikke ville have nogen indskrænkende Bestemmelse med Hensyn til dem ind i Lovforslaget. I saa Fald ville de naturligvis stemme mod dette, men i modsat Fald ville de stemme for